

Hvide, at den kan spille en Rolle paa Verdensmarkedet, maa hele vor Bestræbelse være rettet paa at drage alle de smaa Smørproducenter ind under Storproduktionen og udvikle den til Primaproduktion ad den Vej, man er flaaet ind paa ved Andelsmeierier. — Maaſte jeg til den høitærede Minister maa gjøre en Henstilling, som ſtaaer i Forbindelſe hermed, og det er den, at han vil have ſin Opmærſomhed henvendt paa den hurtigere Transport af Smørret til Eſbjerg. Jeg finder Anledning dertil netop paa Grund af den Betænkning fra de jydſke Landboforeninger, ſom oftere er bleven omtalt ved denne Forhandling, og da jeg har beſtridt dens Udtalelſer, i alt Fald delviſ, paa eet Punkt, ønsker jeg at fremhæve og paa dette Sted at ſlutte mig til dens Udtalelſer med Henſyn til Vettelſen af Transporten af Smør gjennem Danmark og eventuelt ogſaa til England.

Boſen: Da den nugjældende Lov om Kunstsmør var under Forhandling, fremkom Spørgſmaalet igjen efter Initiativ af Finantsudvalget gjennem Forhandlingerne mellem Udvalget og den daværende Indenrigsminister. Følgen deraf blev, at det ogſaa var Finantsudvalget, der kom til at behandle Sagen, og jeg blev Ordfører for dette Forſlag den Gang. Den Gang havde Sagen mere Karakter af en Veilighedslov. Det dreier ſig nu om at overveie, hvilket Indhold Lovgivningen paa dette Omraade ſkal have ſom ſtadig værende Lov, og da jeg antager, at det ikke vil falde i Finantsudvalgets Lod yderligere at behandle Sagen, men at det vil blive et andet Udvalg, vil jeg ſom Ordfører for det tidligere Udvalg tillade mig nogle Bemærkninger. Ordføreren Udtalelſer den Gang, ſom ſelvſølgelig fremkom paa Udvalgets Begne, ere blevne paaberaabte i Motiverne til det foreliggende Lovforſlag ſom den Basiſ, hvorpaa Regjeringen har bygget ſit Lovforſlag, og der er ſærlig henviſt til, at der da blev udtalt, at Thinget utvivſomt vilde være villigt til at gaa til yderligere, ſkarpere Foranſtaltninger til Hævdelſe af det Diemed, ſom Lovforſlaget den Gang havde ſat ſig. Dette er rigtigt, men jeg maa dog her gjøre opmærksom paa, at de Udtalelſer, ſom Udvalget den Gang fremkom med, ubelukkende havde det Diemed, ſom blev stærkt betonet igjen før, at man tilſigtede at gjøre det yderſt Mulige for at værne om vore Smørmarkedet, navnlig det engeliſke Marked; det blev gjentagne Gange betonet, at for at opnaa dette vilde man utvivſomt være villig til at gaa til endnu ſkarpere Forholdsregler, derſom

det ſkulde viſe ſig fornødent. Derimod havde det ogſaa i Udvalget den Gang været under Overveielſe at gaa til Forholdsregler, ſom nærmere kunne ſiges at være ſigtede paa det indenlandſke Forbrug. Sa der havde endogſaa været under Overveielſe, om man vilde gaa til et direkte Forbud mod Tilvirkning, Forbrug og Salg af Kunstsmør. Dette var man imidlertid enig om ikke at ville gaa ind paa, og derfor indſtrænkede man Diemedet til det, ſom Ordføreren for Forſlaget ogſaa udtrykte her i Salen. Efter de Udtalelſer, der nu ere ſaldne under diſſe to Dages Forhandlinger, forekommer det mig ikke at være vanſteligt at ſpaa, at Folkethinget viſtnof ogſaa fremdeles vil blive i dette af Udvalget da betegnede Spor, at man alſaa vil gjøre det yderſt Mulige for at værne om vort Smørs Renomme paa Udlandets Markeder, hvilket ſpiller en ſaa overordentlig Rolle, at hele vort Landbrugs Vel og Ve næſten kan ſiges at ſtaa og falde med dette Spørgſmaals heldige Afgjorelſe, men at man heller ikke nu vil være tilbøielig til Foranſtaltninger, der ere vendte imod det indenlandſke Forbrug af Kunstsmør. Naar det ſkal beſvares, hvor vidt man kan træffe kraftigere Forholdsregler mod Forſælfninger paa det ſtore Verdensmarked end dem, vi allerede have i Loven af 1885, ſaa har ogſaa det været Gjenſtand for Overveielſe tidligere, og deriblandt drøftede man den Tanke, ſom nu er fremsat af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber), og ſom ogſaa blev antydet af det ærede Medlem fra Næſtved (Veth), om man ikke ved indenlandſk Kontrol enten gjennem ſemiſk Underſøgelſe eller Toldmarker og ſligt kunde komme til en Garanti, der vilde viſe ſig praktiſk og virkſom. Naar man ikke den Gang ſøgte at gjennemføre noget Saadant, var, om jeg ikke erindrer feil, Vanſteligheden, man ſaae deri, den, at det vilde blive en Forſinkelſe af Overførelſen af det danſke Smør til de fremmede Markeder; og enhver Forſinkelſe under Transporten vilde være af en ſaa overordentlig ſtor Betydning, at man ved blot at forſinke den en halv Dag kunde komme til at gjøre meget mere Fortræd end den Gavn, man overhovedet kunde tænke paa at opnaa ved de tilſigtede Foranſtaltninger. Dette var Vanſteligheden. Kunde man finde en Form, hvorved en ſaadan Kontrol kunde udføres ſaa hurtigt, at naar f. Ex. et Smørparti kom til Kjøbenhavn om Aftenen, det ikke deſto mindre kunde føres videre med de engeliſke Dampere næſte Morgen, vilde man utvivſomt have været med til Foranſtaltninger ogſaa i den Retning og ikke have været bange for viſtnof at gaa til betydelige